

Mi lesz az állami gondozottakkal?

2009. október. 01

A 9-18 éves állami gondozott gyerekek 48 százaléka gondolkozott már azon, hogy nincsen értelme az életének – többek között ez az egyik elszomorító tanulsága annak a nemrégiben elkészült reprezentatív kutatásnak, amit a gyermekotthonban élő gyerekekkel foglalkozó ÁGOTA alapítvány hívott életre. A kutatás részletes eredményeit két hét múlva fogja az alapítvány nyilvánosságra hozni.

„Gondoskodunk, tehát vagytok” – néhány éve még ezt mondta beszédében Újhelyi István szocialista politikus a 10. Állami Gondozottak Országos Találkozóján. A híres Descartes-i gondolatot cinikusan kicsavaró politikus akkor még nem tudhatta, hogy ez a gondoskodó állam 2009-ben három évvel csökkenti a gondozásban eltölthető évek számát.

A gyermekvédelmi törvény az állami gondozottaknak lehetőséget adott arra, hogy 24 éves korukig otthonban maradjanak. A kormány januártól 21 évesen akkor is utcára teszi őket, ha egyáltalán nincs jövedelmük, vagy az nem éri el az öregségi nyugdíjminimum háromszorosát. A lényeg pedig a gyerekek visszaintegrálása lenne a társadalomba, ebben az államnak és a társadalomnak minél nagyobb segítséget kellene megadnia számukra.

Új metódus

„Nincsen szakorientációja a kérdésnek, a mai magyar felsőoktatásban nem találjuk meg a csak és kizárólag állami gondozottakkal foglalkozó szakemberek képzését. Vannak terápiás módszerek, de az állami gondozottakkal való közvetlenül megvalósított munka hiányos, hogy kívánnivalót maga után” – mondja Kothencz János a szegedi alapítvány vezetője.

Az ÁGOTA alapítvány 13 éve létezik, és 78 gyermekotthont támogat, ami körülbelül 1200 gyereket érint. A kutatással kapcsolatban részleteket nem árult el az intézmény vezetője, annyit azonban igen, hogy több mint, 1700 gyereket kérdeztek meg. Forrás: szegedma.hu

A hiányt betöltendő, az alapítvány három év alatt kidolgozott egy személyiségfejlesztő módszert, melynek segítségével az állami gondozott gyerekek könnyebben fel tudják dolgozni a családtalanságból fakadó traumákat. A Káspem módszert elsősorban pedagógusoknak, pszichológusoknak, szociális munkásoknak oktatják, egyelőre akkreditált tréning formájában. Az új szisztéma segítségével el lehet sajátítani, hogy a trénerek hogyan segítsék és kísérik a gyerekeket gyógyulásukban.

„Tulajdonképpen a most lezárult kutatásra épül ez a pedagógiai módszer, ezzel a három éves programmal kísérleteztük ki azt az eszközt, amivel hatékonyabban lehet foglalkozni az állami gondozott gyerekekkel” – fogalmaz a szakember.

„Külföldön is nagy az érdeklődés a módszer iránt, hívtak már bennünket Oroszországba, Finnországba, Németországba előadni. A jövőben egy saját módszertani intézményt szeretnénk kialakítani, önálló képzési formává szeretnék tenni a Káspem módszert” – mondja az alapítvány vezetője az Európában is egyedülálló személyiségfejlesztő formáról.

Trauma egy életen át?

A Fóti Károlyi István Gyermekközpontban - más néven a fóti gyermekvárosban -, nemrég alakították ki a különleges szükségletekkel bíró állami gondozott gyerekek ellátását, így már a tartósan beteg vagy a súlyos pszichés problémákkal küszködő gyerekek is otthonra találhatnak itt. Ezeknek a gyerekeknek a többségének nem elég pusztán a mindennapi ellátás, szakembereknek – pszichológusoknak, szociálpedagógusoknak- fel is kell készíteniük őket az életükben esetlegesen várható súlyos körülményekre.

Forrás: kigyk.hu

„Lakik nálunk négy testvér, akik genetikusan örökölték a szklerózis multiplexet, a legidősebb már toloszékben éli az életét. Ezeknél a gyerekeknél nem elég az, ha csupán ellátjuk őket, lelkileg fel is kell készíteni őket arra, hogy mi fog történni velük” – mondja Czikó Benjámín a 124 férőhelyes otthon igazgatója. Az otthonban olyan gyógymódokat is alkalmaznak, mint a pszichoterápia, a hidroterápia vagy a kreatív gyógykezelés, legújabbán pedig a kalandterápia.

„Minden magára valamit adó intézmény kidolgozza a saját módszerét, és az általa gondozottak szükségleteire építi fel ellátási programját. Ezeknek a gyerekeknek fel kell dolgozniuk egy traumát, és ha nem tudják feldolgozni azt, ha mi nem segítünk neki ebben hatékonyan, akkor tovább viszik, hurcolják magukkal egész életén át” – fogalmaz az intézmény vezetője. Szerinte – még ha más-és más tudományterületeken is, de a képzés jelen van a Magyar oktatásban. A probléma azonban annyira összetett, hogy annak kezelésére csak sokféle szakterület együtt képes. A szociálpedagógus, a szociális munkás, mentálhigiénikus képzésben mind megtalálhatjuk az állami gondozottakkal való foglalkozás elemeit.

A közelmúltban harminc, 18 és 24 év közötti fiatal került ki Fótról a „nagybetűs életbe.” Legtöbbjük valamilyen szakiskolában tanul, de van közöttük, aki a felsőoktatásban. A gyermekotthon igazgatója elmondta: „Ezek a fiatalok félnek, amikor kikerülnek innen, félnek attól, hogy önálló életet kell kezdeniük. A legfontosabb kérdés az, hogyan tudjuk visszaintegrálni őket a társadalomba. Ha az emberek eleve előítéletesek velük szemben, akkor ez súlyosan gátolni fogja visszailleszkedésüket.”

Schäffer Dániel

eduline